

ret betyder, at der ingen øvre grænser er for godtgørelse for forbedringer, når man fraflytter?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Ja, jeg fik jo ikke noget svar på mit sidste spørgsmål, nemlig: Hvem skal betale, når nu der kommer fuldstændig fri råderet?

Jeg forestiller mig jo altså, at man f.eks. lejer en lejlighed i den almene boligsektor og så laver en masse forbedringer. Og som jeg har forstået det, har man så et valg: Man kan enten vælge at betale selv, eller man kan vælge at køre det af over huslejen i en periode på 10 år, mener jeg nu, det er. Hvis man så vælger at lave en hel masse forbedringer og vælger at bruge den model, hvor man siger: Jeg afdrager det over huslejen, og man så efter 1 år finder ud af, at nu vil man gerne flytte, så går regningen, som jeg har forstået det, jo så videre til boligselskaberne, som så lægger den oven på huslejen til den næste lejer.

Betyder det så ikke, at det bliver huslejestigninger, der bliver resultatet af denne her fuldstændig fri råderet, som SF nu vil indføre?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jo, men jeg vil godt sige til begge regeringspartierne ordførere, at det da er klart, at vælger man at benytte sig af råderetten til f.eks. at installere et dyrt køkken, så skal man da også være forberedt på at betale. Det er da klart. Og det er jo også det, som ligger i forslagene, som har været fremme i debatten om fri råderet, nemlig at der er nogle forskellige måder, hvor man kan få lov til at betale.

Men spørgsmålet er, om man overhovedet skal have muligheden, eller om man på bedste sovjetiske vis skal have at vide: Nej, fy, du må ikke, du må ikke, selv om du gerne vil. Selv om du vil betale for et køkken, så må du ikke sætte det op!

Så vil jeg også gerne sige til fru Inge-Lene Ebdrup, at det er klart, at der er i dag forskel på pligter og rettigheder mellem ejere og lejere. Det er ikke sådan, at man har pligt til forrentning af sin investering som ejer. Det må jeg afkræfte. Det er rigtigt, at der er nogle andre sæt af pligter. F.eks. er der jo nogle mere præcise forpligtelser til vedligeholdelse, hvis man er lejer i den almene sektor, end der er som ejer. Der er nemlig meget, meget få forpligtelser.

Men det vil jeg gerne være med til at rette op på, og jeg tager også fru Inge-Lene Ebdrops ind-

læg som udsagn for, at vi kan blive enige om at lave nogle mere præcise regler.

Det, jeg siger, er: Lad os lave en ligestilling. Jeg går ind for personlig frihed. Jeg går ind for, at man skal have mulighed for at indrette sin bolig, som man vil, uanset om man nu har valgt at bo på den ene eller den anden måde.

Så vil jeg til sidst sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg da kan bekræfte, at det i det oprindelige udspil fra regeringen var et betydelig lavere beløb. Da var det nede på lige godt 1 mia. kr., som skulle bruges til forbedringer, og det blev så i forhandlingerne til et noget større beløb, så det kan jeg selvfølgelig glæde mig over.

Men jeg kan da også konstatere, at der på samme måde var et forslag fra venstrefløjens om, at man skulle nedsætte den kommunale grundkapital fra 14 pct. til 7 pct. tilbage i den tidligere regerings tid, som den tidligere regering så valgte at gennemføre i aftalen sammen med kommunerne, og hvor man nu kan smykke sig med, at resultaterne kommer under den nuværende regering.

Så jeg er da glad for, at vi har været medvirkende til, at der bliver skaffet flere boliger. Og for min skyld må den nuværende regering da gerne smykke sig med det, så længe folk ved, at virkeligheden er anderledes.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Inge-Lene Ebdrup for sin tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Nu må jeg jo forstå hr. Morten Homanns kommentar til mit tidligere indlæg sådan, at der skal være en ligestilling mellem ejere og lejere.

Hvis hr. Morten Homann virkelig mener det, så må jeg jo også konkludere, at hr. Morten Homann så mener, at hvis der er et tab på en lejlighed, der er blevet indrettet på en sådan måde, at den skal føres tilbage til, hvordan den har set ud tidligere, at hvis der f.eks. i en periode er et huslejetab, fordi den ikke kan lejes ud, fordi den er blevet indrettet så outreret, at der er ikke ret mange andre, der vil leje den, så må det være den fraflyttende lejer, der skal betale det tab. Sådan må jeg jo forstå det, hr. Morten Homann siger.

Kl. 14.00

Og når jeg nu så også kunne forstå, at der ikke er nogen øvre grænse for godtgørelse for det, man så har lavet, vil det jo så betyde, at bo-